

**KLIMA- OG
FORURENSNINGS-
DIREKTORATET**

Miljøverndepartementet
Avdeling for naturforvaltning
Boks 8013 Dep
0030 Oslo

Klima- og forurensningsdirektoratet
Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo
Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00
Telefaks: 22 67 67 06
E-post: postmottak@klif.no
Internett: www.klif.no

Dato: 17.01.2013
Vår ref.: 2012/1354
Deres ref.:
Saksbehandler: Erik Forberg, telefon: 22573446
Ann-Ida Østensen, telefon: 22573638

Høringsuttalelse til forslag til gjennomføring av tømmerforordninger

Vi viser til høringsbrev fra Miljøverndepartementet 21. november 2012 om forslag til gjennomføring av forordning (EU) nr. 995/2010 (tømmerforordningen) i Norge. Vi viser også til at Klif fikk utsatt fristen til uttalelse til 18. januar 2013, etter telefonsamtale med saksbehandler 14. januar 2013.

Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) har noen kommentarer knyttet til forslaget om gjennomføring av regelverket i Norge, både i forhold til den løsningen som er valgt for tilsynsmyndighet, hjemmelsgrunnlaget og det regeltekniske i forslaget.

Om delingen av tilsynsmyndighet

Det skal utpekes nasjonale kompetente myndigheter som skal drive tilsyn etter forordningen. I forslaget til gjennomføring foreslås det å dele tilsynsansvaret i to, med Statens landbruksforvaltning (SLF), underlagt Landbruks- og matdepartementet som ansvarlig for tømmer og treprodukter med opprinnelse i Norge, og med Klif, underlagt Miljøverndepartementet som ansvarlig for tømmer og treprodukter med opprinnelse utenfor Norge.

Det foreliggende forslaget om å dele ansvaret for tilsynet etter forordningen i to kan synes å ha gode grunner for seg idet en kan bygge videre på det ansvaret SLF har for norsk tømmer og det Klif har for produktkontroll, men Klif mener det vil være betydelige praktiske utfordringer ved den valgte modellen. I praksis vil delingen føre til at to etater under to forskjellige departement har tilsynsansvar for tilsynelatende like produkter på samme sted.

Særlig for sammensatte produkter kan det være svært problematisk i praksis, da et treprodukt kan være sammensatt av tømmer fra både Norge og utlandet. Det er ikke

utenkelig at en norsk skapprodusent importerer noe tømmer til deler av et skap fra utlandet, og samtidig bruker norsk tømmer til andre deler av skapet. Det kan synes unødvendig ressurskrevende å koordinere tilsyn på dette mellom to tilsynsorganer, ikke bare gjennomføringen av tilsynet, men også koordinering av eventuelle sanksjoner og klagesaksbehandling. Vi antar at for de virksomhetene som det blir ført tilsyn med og som må forholde seg til to tilsynsmyndigheter, kan dette framstå som forvirrende og skape merarbeid. Det samme gjelder ansvaret for tilsyn med oppfølgingsorganisasjonene. Det er noe uklart hvilken tilsynsmyndighet dette ansvaret påligger, siden oppfølgingsorganisasjonene (tredjepartskontrollører, jfr. høringsforslaget) følger opp virksomheter med omsetning av tømmer og treprodukter uavhengig av hva slags opprinnelse tømmeret har.

Vi anbefaler at det vurderes om tilsynsansvaret heller kan samles i en etat. Vi mener det er fordelaktig om en allerede ved fastsetting av tilsynsansvaret søker å unngå potensielt uklare situasjoner og dobbeltarbeid i framtiden. Dersom det fastholdes delt tilsynsansvar vil det være behov for tett samarbeid og koordinering og ansvarsavklaring.

Om gjennomføring i to forskrifter

Ifølge forskriftsenheten i Justis- og beredskapsdepartementets lovavdeling skal en forordning ikke gjennomføres i forskjellige forskrifter. Den foreslåtte løsningen der forordning (EU) nr. 995/2010 gjennomføres i to forskrifter kan dessuten gjøre regelverket mindre tilgjengelig for berørte aktører og harmoniserer derfor dårlig med forvaltningspolitiske mål om at regelverket skal bli enklere. Vi foreslår at forordningen gjennomføres i én forskrift. Dersom Miljøverndepartementet og Landbruks- og matdepartementet mener at det er behov for to tilsynsmyndigheter, er det mulig å utforme en fellesforskrift som er hjemlet i to lover.

Om hjemmelsfeltet

Forslaget til forskrift om omsetning av tømmer og treprodukter med opprinnelse i Norge er hjemlet i skogbrukslova § 8. Skogbrukslova § 8 tredje ledd innebærer en plikt for kjøper og selger til å sørge for at alt tømmer til foredling, salg eller eksport blir målt. Forskriftshjemmelen gir departementet anledning til å gi utfyllende bestemmelser i forskrift om registrering og oppgaveplikt tilknyttet måling av tømmer. Forordningen innebærer et forbud mot at ulovlig hogd tømmer, uansett grunnlag for ulovlighet, bringes i omsetning. Forbudet ser ut til åfavne videre enn det som knytter seg til måling av tømmer, og vi har vanskelig for å se at forskriftshjemmelen i § 8 tredje ledd kan hjemle dette forbudet. Vi anbefaler derfor en ny vurdering av hjemmelsgrunnlaget.

Videre vil vi påpeke at i naturmangfoldloven § 26, som er foreslått som hjemmel for forslaget til forskrift om omsetning av tømmer og treprodukter med opprinnelse utenfor Norge, er forskriftskompetansen gitt til "Kongen". Det fremgår ikke i hjemmelsfeltet hvilket delegeringsvedtak Miljøverndepartementet tenker å benytte for å gi forskrift etter denne hjemmelen, så hjemmelsfeltet er noe ufullstendig, se veiledning om lovteknikk og lovforberedelse av Justis- og beredskapsdepartementets lovavdeling pkt. 14.6.2.

Vi vil også påpeke at skogbrukslova § 22 og naturmangfoldloven § 75 ikke er forskriftshjemler. Henvisningene til disse bestemmelsene bør strykes. Dette vil ikke ha betydning for muligheten til å sanksjonere brudd på forordningen, da det fremgår av begge straffebestemmelsene at brudd på forskrift gitt med hjemmel i henholdsvis skoglova § 8 og naturmangfoldloven § 26, er grunnlag for straff.

Endelig vil vi påpeke at EØS-henvisningene ikke er i tråd med retningslinjene for utforming av EØS-henvisninger i forskrifter, som er publisert på www.lovdata.no.

Om § 1 i de to forskriftsforslagene

Vi foreslår å stryke formålsbestemmelsen. Det går frem av fortalen i selve forordningen hva som er formålet med reguleringen. Formål kan være relevant ved tolkning av de enkelte bestemmelsene i forordningen, og det kan da være uheldig å ha en særnorsk formålsbestemmelse og det er uklart hva slags betydning denne ville få.

Om § 2 i de to forskriftsforslagene

Dersom forslaget blir endret til en forskrift i stedet for to foreslår vi også å stryke bestemmelsen om virkeområde i forslaget. Det fremgår av selve forordningen hva som er det saklige virkeområdet og bestemmelsen vil da ikke være nødvendig. Dersom to-delingen beholdes, vil vi gjøre oppmerksom på at virkeområdebestemmelsen i den første forskriften er noe unøyaktig. Det er ikke presisert i bestemmelsen at forskriften gjelder tømmer med opprinnelse i Norge – det står kun i overskriften.

Om § 3 i de to forskriftsforslagene

Til selve gjennomføringsbestemmelsen vil vi bemerke at også de to supplerende forordningene, forordning (EU) nr. 607/2012 og forordning (EU) nr. 363/2012 må nevnes i gjennomføringsbestemmelsen eller eventuelt i en egen gjennomføringsbestemmelse for å gjennomføres i norsk rett. De to tilleggsforordningene er bare nevnt i hjemmelsfeltet, og det er ikke tilstrekkelig.

Om sanksjonsbestemmelse

Siden det er laget en egen straffebestemmelse i § 6, vil Klif foreslå at det lages en bestemmelse om tvangsmulkt også. På denne måten gis det et mer helhetlig bilde av mulige sanksjoner. Det kan også vurderes å lage en bestemmelse om miljøerstatning for å synliggjøre at det også er en aktuell sanksjon etter naturmangfoldloven.

Med hilsen

Ragnhild Orvik
seksjonssjef

Erik Forberg
Sjefingeniør

